

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 2 juli 2010 in zaak nr. 10/8128 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 februari 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 1 februari 2010 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de overwegingen wordt onder de minister tevens diens rechtsvoorganger verstaan.

2.2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) - voor zover thans van belang - wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het een vreemdeling betreft voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder g, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv, indien het betreft een vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt.

Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.3. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, de minister het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 3 december 2009 (hierna: het BMA-advies) niet zonder nadere motivering aan zijn besluit van 1 februari 2010 ten grondslag heeft kunnen leggen. Hiertoe heeft de rechtbank in de eerste plaats overwogen dat, nu uit het BMA-advies niet duidelijk is geworden of de daarin tussen haakjes genoemde medicijnen equivalenten betreffen van de door de vreemdeling gebruikte medicatie en, zo ja, dat niet is gebleken dat bij de behandelend specialisten is geverifieerd of deze voor de behandeling van de vreemdeling volstaan. Daarnaast heeft de minister zich er volgens de rechtbank ten onrechte niet van vergewist of het mogelijk is bij de daadwerkelijke verwijdering van de vreemdeling te voldoen aan de door het BMA gestelde vereisten ten aanzien van het reizen.

2.4. In zijn eerste en tweede grief, in samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte aldus heeft overwogen. De minister betoogt primair dat de rechtbank buiten de grenzen van het geschil is getreden, nu de vreemdeling in beroep niet heeft bestreden dat de in het BMA-advies genoemde medicatie in het land van herkomst verkrijgbaar is dan wel dat bij het opstellen van dat advies van juiste medicijnen is uitgegaan. De vreemdeling heeft zich niet beroepen op een gebrek in de inzichtelijkheid van dat advies ten aanzien van de beschikbaarheid van medicatie, aldus de minister. Subsidiair betoogt de minister dat het BMA-advies wel voldoende inzichtelijk is, nu uit dit advies, gebaseerd op informatie uit brondocumenten, naar voren komt dat de door de vreemdeling benodigde medicatie in het land van herkomst aanwezig is.

Verder betoogt de minister, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2009 in zaak nr. 200809022/1 (www.raadvanstate.nl), dat hij, anders dan de rechtbank heeft overwogen, wat betreft de door het BMA gestelde vereisten ten aanzien van het reizen aan zijn vergewisplicht heeft voldaan. In het BMA-advies wordt namelijk niet het vereiste van een directe fysieke overdracht van de vreemdeling aan een behandelaar in het land van herkomst gesteld, maar de vereisten dat de vreemdeling tijdens de reis over zijn medicatie dient te beschikken en dat een schriftelijke medische overdracht plaatsvindt.

2.4.1. Bij het besluit van 1 februari 2010 heeft de minister het besluit van 16 februari 2009, waarbij hij heeft geweigerd de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel "medische behandeling" te verlenen, mede onder verwijzing naar het BMA-advies gehandhaafd. De minister heeft zich op het standpunt gesteld

dat van de vreemdeling kan worden verwacht dat hij terugkeert naar zijn land van herkomst om aldaar de behandeling van een mvv-aanvraag af te wachten en dat hij derhalve niet krachtens de artikelen 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 en 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt.

2.4.2. In het BMA-advies is te lezen dat, voor zover thans van belang, de vreemdeling door een internist/infectioloog wordt behandeld met Trivizir (Abacavir, Lamivudine, Zidovudine) en Coversyl plus (Perindopril) en dat deze behandeling blijvend is geïndiceerd. Daarnaast staat de vreemdeling onder behandeling van een oogarts, aldus het BMA. Het BMA-advies vermeldt verder dat bij het uitblijven van de antiretrovirale therapie, de therapie voor hypertensie en de oogheelkundige behandeling het optreden van een medische noodsituatie mogelijk is. Volgens het BMA kan de vreemdeling reizen, mits wordt voldaan aan de vereisten dat voortzetting van de behandeling van de vreemdeling op de plaats van bestemming gegarandeerd is, dat hij tijdens de reis over zijn medicatie beschikt en dat een degelijke schriftelijke medische overdracht plaatsvindt. Verder is in het BMA-advies te lezen dat in het land van herkomst van de vreemdeling, Venezuela, behandeling voor zijn klachten aanwezig is. Alle noodzakelijke behandelingen zijn volgens het BMA beschikbaar in het Centro Medico de Caracas en de benodigde medicatie is in Venezuela eveneens verkrijgbaar.

2.4.3. Het betoog van de minister dat de rechtbank buiten de grenzen van het geschil is getreden door een oordeel te geven over de inzichtelijkheid van het BMA-advies op het punt van de beschikbaarheid van medicatie, slaagt niet, nu de vreemdeling, gelet op diens aanvullend beroepschrift van 17 maart 2010 gezien in samenhang met het verhandelde tijdens de zitting bij de rechtbank, die inzichtelijkheid heeft bestreden.

2.4.4. Het BMA heeft, naar aanleiding van informatie verkregen van behandelend internist/infectioloog dr. E.M.S. Leyten, aan SOS International medegedeeld dat de vreemdeling wordt behandeld met, voor zover thans van belang, Trivizir (Abacavir, Lamivudine, Zidovudine) en Coversyl (Perindopril), en de vraag voorgelegd of de medicatie dan wel een equivalent daarvan in Venezuela verkrijgbaar is. In het kader van die vraag heeft het BMA de hiervoor tussen haakjes vermelde termen vermeld en bij de term Perindopril drie equivalenten daarvoor vermeld. SOS International heeft de gestelde vraag in brondocument 2583 bevestigend beantwoord. De omstandigheid dat het BMA aan SOS International niet heeft gevraagd of Trivizir en Coversyl in Venezuela verkrijgbaar zijn, maakt niet dat het op het antwoord van SOS International gebaseerde BMA-advies niet inzichtelijk is. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat het BMA in het kader van de gestelde vraag Trivizir en Coversyl uitdrukkelijk heeft genoemd en daarbij op grond van eigen deskundigheid tevens een nadere aanduiding met de hiervoor tussen haakjes vermelde termen heeft gebruikt.

2.4.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder andere uitspraak van 1 april 2011 in zaak nr. 201101206/1/V3; www.raadvanstate.nl) dient de minister zich, indien hij bij de beoordeling of een vreemdeling krachtens de artikelen 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 en 3,71,

vierde lid, van het Vb 2000 van het mvv-vereiste dient te worden vrijgesteld, een BMA-advies betreft waarin het BMA aan de uitzetting van de vreemdeling vereisten heeft verbonden, evenals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 1 december 2010 in zaak nr. 201002688/1/V3 (www.raadvanstate.nl) in het kader van een aanvraag om toepassing van artikel 64 van de Vw 2000, reeds ten tijde van deze beoordeling ervan te vergewissen dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdeling daaraan kan worden voldaan. De minister kan dat niet uitstellen tot het moment waarop daadwerkelijk tot verwijdering wordt overgegaan. In dat kader dient de minister, ingeval het BMA aan de uitzetting van een vreemdeling het vereiste heeft verbonden dat de desbetreffende vreemdeling bij aankomst in het land van herkomst fysiek moet worden overgedragen aan toekomstige behandelaars, in het onderliggende besluit inzichtelijk te maken met welke concreet bij naam genoemde behandelaars dan wel instellingen vóór uitzetting van deze vreemdeling contact zal worden opgenomen teneinde aan voormeld vereiste te voldoen. Indien de minister in dat besluit tevens heeft toegezegd dat de desbetreffende vreemdeling niet zal worden uitgezet ingeval de fysieke overdracht niet kan worden geregeld, heeft hij aan voormelde vergewisplicht voldaan. Deze vergewisplicht strekt evenwel niet zover dat de fysieke overdracht reeds ten tijde van de totstandkoming van dat besluit, voor zover dit feitelijk al mogelijk zou zijn geweest, geregeld en gegarandeerd dient te zijn.

2.4.6. Zoals in 2.4.2. is uiteengezet, heeft het BMA een drietal vereisten gesteld, namelijk dat voortzetting van de behandeling van de vreemdeling op de plaats van bestemming gegarandeerd is, dat hij tijdens de reis over zijn medicatie beschikt en dat een schriftelijke medische overdracht plaatsvindt. Het betoog van de minister dat de rechtbank wat de laatste twee vereisten betreft ten onrechte heeft overwogen dat hij zich er niet van heeft vergewist of hieraan bij de daadwerkelijke verwijdering van de vreemdeling uit Nederland kan worden voldaan, is terecht voorgedragen, omdat geen grond bestaat om aan te nemen dat het niet mogelijk moet worden geacht bij de daadwerkelijke verwijdering aan die twee vereisten te voldoen. Het kan echter niet leiden tot het slagen van de grief. Daartoe wordt het volgende overwogen.

Het BMA stelt ook het vereiste dat voortzetting van de behandeling op de plaats van bestemming van de vreemdeling gegarandeerd is. Aan dit vereiste kan slechts worden voldaan indien duidelijk is welke behandelaar of instelling de behandeling zal voortzetten. In dat opzicht is dit vereiste vergelijkbaar met het vereiste dat een vreemdeling fysiek dient te worden overgedragen aan een behandelaar ter plaatse. Gelet daarop dient de minister in het onderliggende besluit inzichtelijk te maken met welke concreet bij naam genoemde behandelaars dan wel instellingen vóór uitzetting van de desbetreffende vreemdeling contact zal worden opgenomen teneinde aan dit vereiste te voldoen. Indien de minister in dat besluit tevens heeft toegezegd dat de desbetreffende vreemdeling niet zal worden uitgezet ingeval de voortzetting van de behandeling niet kan worden geregeld, heeft hij aan zijn vergewisplicht ter zake voldaan.

In het besluit van 1 februari 2010 heeft de minister toegelicht dat

alle door de vreemdeling benodigde behandelingen aanwezig zijn in het Centro Medico de Caracas. De minister heeft in dat besluit echter niet aangegeven dat voorafgaand aan de uitzetting met de genoemde instelling contact zal worden opgenomen en evenmin toegezegd dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet indien de voortzetting van diens behandeling niet kan worden geregeld. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat de minister niet aan zijn vergewisplicht heeft voldaan.

De grief faalt.

2.5. In zijn derde grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn standpunt dat van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geen sprake is, zodat de vreemdeling geen geslaagd beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) kan doen, geen recht doet aan de medische problematiek van de vreemdeling. Hiertoe betoogt de minister dat, nu een medische noodsituatie niet aan de orde is, een wegens medische omstandigheden gedaan beroep op artikel 3 van het EVRM niet kan slagen. Voorts wijst de minister er op dat in het land van herkomst van de vreemdeling behandeling voor diens klachten aanwezig is, zodat het beroep op artikel 3 van het EVRM ook reeds daarom niet kan slagen.

2.5.1. Volgens vaste jurisprudentie van het EHRM (onder andere het arrest van 27 mei 2008 27 mei 2008 in zaak nr. 26565/05, N. tegen het Verenigd Koninkrijk (JV 2008/266) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijkens die jurisprudentie slechts sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

2.5.2. De minister heeft zich in het besluit van 1 februari 2010, op basis van informatie uit het BMA-advies, op goede gronden op het standpunt gesteld dat de voor de vreemdeling benodigde medische behandelingen in het land van herkomst kunnen plaatsvinden en dat derhalve niet wordt voldaan aan de vereisten die zijn verbonden aan een verblijf in het kader van een medische noodsituatie. Dat impliceert dat van uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in de jurisprudentie van het EHRM geen sprake is. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Het kan echter, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.4.6. is overwogen, niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van de gronden, te worden bevestigd.

2.7. De minister voor Immigratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie en Asiel een griffierecht van € 448,00 (zegge: vierhonderdachtenveertig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

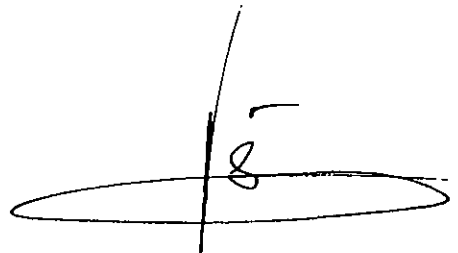
w.g. Prins
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2011

307-660.

Verzonden: 31 augustus 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 10 / 8128 (beroep)
AWB 10 / 8129 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 2 juli 2010

In de zaak van:

geboren op _____,
eiser/verzoeker,
verder te noemen eiser,
gemachtigde: mr. J.P. Sanchez Montoto, advocaat te Wassenaar,

tegen:

de minister van Justitie, voorheen de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. B.J. Pattinta, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 3 september 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'medische behandeling'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 16 februari 2009 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 16 maart 2009 bezwaar gemaakt.
- 1.2 Eiser heeft op 16 maart 2009 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat verweerder op het bezwaar heeft beslist.
- 1.3 Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 13 augustus 2009 (AWB 09/9223) is het verzoek toegewezen.
- 1.4 Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 1 februari 2010 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 1 maart 2010 beroep ingesteld.
- 1.5 Eiser heeft op 1 maart 2010 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

zaaknummer: AWB 10 / 8128 (beroep)
AWB 10 / 8129 (voorlopige voorziening)

2

1.6 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 11 juni 2010. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

2.3 In artikel 17 Vw en artikel 3.71, tweede lid, Vb zijn de categorieën vreemdelingen opgesomd aan wie het mvv-vereiste niet wordt tegengeworpen. Zo wordt op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. In B1/4.1.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) is ten aanzien van de toepassing van artikel 17, eerste lid, sub c, Vw opgenomen dat voor deze vrijstelling dient te worden beoordeeld of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.

2.4 Ingevolge artikel 3.46, eerste lid, Vb kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdend met het ondergaan van medische behandeling, worden verleend indien Nederland naar het oordeel van de Minister het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van de Minister deugdelijk is geregeld. Het toepasselijke beleid is neergelegd in B8/3 Vc.

2.5 Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, Vb kan verweerder het eerste lid van artikel 3.71 Vb buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de zogenaamde hardheidsclausule). In B1/4.1.1 Vc heeft verweerder neergelegd dat het de bedoeling is dat van de bevoegdheid om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen en dat de vreemdeling een beroep daarop dient te onderbouwen.

2.6 Naar aanleiding van de door eiser aangevoerde medische omstandigheden heeft verweerder advies gevraagd aan het Bureau Medische Advisering (BMA). Het BMA heeft zijn conclusies neergelegd in het advies van 3 december 2009. Uit dit advies blijkt het volgende:

zaaknummer: AWB 10 / 8128 (beroep)
AWB 10 / 8129 (voorlopige voorziening)

3

Eiser is bekend met een HIV-1 infectie en een fors verhoogde bloeddruk. De medische voorgeschiedenis vermeldt een doorgemaakte hepatitis B infectie en een herpes zoster infectie aan de rechter bil. Voorts is eiser bekend met een recidiverend pterygium waaraan hij is geopereerd in 2002, 2007 en op 23 maart 2009. Volgens de behandelend oogarts Van Osch is recent een nieuw recidief opgetreden waarbij er sprake is van een nieuwe groei van conjunctivaweefsel over de limbusrand van de cornea heen en waarbij de visus (het zien) weer bedreigd is. Eiser wordt behandeld door E.M.S. Leyten, internist/infectioloog met Trizivir (Abacavir, Lamivudine, Zidovudine) en Coversyl plus (Perindopril). Deze behandeling is blijvend geïndiceerd. Daarnaast staat eiser onder behandeling van L.D.M. van Osch, oogarts (Medisch Centrum Haaglanden). In de nabije toekomst zal opnieuw een excisie van het pterygium moeten worden verricht waarbij er een extra ingreep zal moeten plaatsvinden om een nieuw recidief te voorkomen. Het is niet duidelijk hoe lang de oogheelkundige behandeling zal duren. Het optreden van een medische noodsituatie in de betekenis van ernstige schade aan de gezondheid is mogelijk bij uitblijven van de antiretrovirale therapie, de therapie voor de hypertensie en de oogheelkundige behandeling. Eiser wordt in staat geacht te reizen met de gangbare vervoermiddelen als boot, trein, bus, auto en vliegtuig, mits voortzetting van de behandeling op de plaats van bestemming is gegarandeerd. Er zijn aanwijzingen dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is, namelijk de beschikking over de medicatie en een degelijke schriftelijke medische overdracht. Uitgaande van de juistheid van de beschikbare informatie met betrekking tot de therapiemogelijkheden in het land van herkomst concludeert het BMA dat deze voldoende zijn. Behandeling door een internist/HIV specialist en een oogarts blijkt mogelijk in het Centro Medico de Caracas, Venezuela. Diagnostische bepalingen inzake de controle op de HIV-infectie zijn mogelijk. De medicatie is verkrijgbaar. Tevens blijkt uit bronndocument BMA 2886 dat mogelijkheden voor geavanceerde oogheelkundige behandeling aanwezig zijn in het genoemde ziekenhuis.

- 2.7 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet in het bezit is van een geldige mvv en niet voor vrijstelling daarvan in aanmerking komt. Verweerder heeft zijn besluit gebaseerd op het BMA-advies van 3 december 2009.
- 2.8 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), zie bijvoorbeeld de uitspraak van 11 december 2008, LJN BG7950, dient een advies van het BMA te worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verveerder ten behoeve van de uitvoering van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op een objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de besluitvorming in beginsel van dat advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.9 Eiser wordt voor zijn medische problemert onder meer met de medicijnen Coversyl en Trivizir behandeld. Blijkens de informatie van het International SOS (SOS) van 19 januari 2009 wordt het SOS gevraagd of de medicijnen Trivizir (Abacavir, Lamivudine, Zidovudine) en Coversyl (Perindopril) aanwezig zijn in eisers herkomstland. Het SOS antwoordt dat de medicijnen Abacavir, Lamivudine, Zidovudine en Perindopril voorhanden zijn. Op grond van deze informatie concludeert het BMA in zijn advies van 3 december 2009 dat de door eiser gebruikte medicatie Trivizir (Abacavir, Lamivudine, Zidovudine) en Coversyl (Perindopril) in eisers herkomstland verkrijgbaar is.

zaaknummer: AWB 10/8128 (beroep)
AWB 10/8129 (voorlopige voorziening)

4

- 2.10 Het is de rechtbank uit het BMA-advies niet duidelijk geworden of de medicijnen, genoemd tussen haakjes, equivalenten betreffen van de door eiser gebruikte medicatie. Voor het ter zitting ingenomen standpunt van verweerder dat het BMA-advies zo moet worden gelezen dat de tussen haakjes vermelde medicijnen inderdaad equivalenten betreffen, ziet de rechtbank geen aanknopingspunten in het BMA-advies, dan wel in het bestreden besluit. Voorts blijkt uit het BMA-advies niet of het BMA, dan wel verweerder, bij de behandelend specialisten van eiser hebben geverifieerd of de tussen haakjes genoemde medicijnen voor de behandeling van eiser volstaan. Dit klemt naar het oordeel van de rechtbank des te meer nu uit het BMA-advies blijkt dat een medische noodsituatie zal optreden bij uitblijven van de antiretrovirale therapie, de therapie voor de hypertensie en de oogheelkundige behandeling. Naar het oordeel van de rechtbank had verweerder zich hiervan dienen te vergewissen en heeft verweerder in het bestreden besluit niet kunnen volstaan met de enkele verwijzing naar het BMA-advies van 3 december 2009. Voorts is de rechtbank van oordeel, gelet op de jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 21 november 2008, LJN: BG5703), dat verweerder zich ervan had dienen te vergewissen of het mogelijk is de reisvoorwaarden te vervullen bij daadwerkelijke verwijdering van eiser uit Nederland. Ook daar geeft het bestreden besluit geen blijk van.
- 2.11 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder het BMA-advies niet zonder nadere motivering aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen. De beroepsgrond ter zake treft doel.
- 2.12 Voorts doet eiser een beroep op artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en verwijst in dat kader naar de arresten St. Kitts en Bensaïd.
- 2.13 Volgens vaste jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: het Hof, arresten van 2 mei 1997 in de zaak St. Kitts, nr. 146/1996/767/964, RV 1997, 70, 6 februari 2001 in de zaak Bensaïd, nr. 44599/98, JV 2001/103, en laatstelijk 27 mei 2008 in de zaak N, tegen het Verenigd Koninkrijk, nr. 26565/05, JV 2008/266) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, tot schending van artikel 3 EVRM leiden. Van uitzonderlijke omstandigheden kan volgens die jurisprudentie slechts sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium lijdt.
- 2.14 Ter zitting stelt verweerder zich op het standpunt dat van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in voornoemde arresten geen sprake is, zodat eiser geen geslaagd beroep kan doen op artikel 3 EVRM.
- 2.15 Afgezien van het feit dat verweerder eerst ter zitting hieromtrent een inhoudelijk standpunt inneemt, terwijl eiser reeds in bezwaar een beroep op artikel 3 EVRM heeft gedaan, acht de rechtbank dit standpunt van verweerder geen recht doen aan de medische problematiek van eiser. De beroepsgrond ter zake treft doel.
- 2.16 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 7:12 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

zaaknummer: AWB 10/8128 (beroep)
AWB 10/8129 (voorlopige voorziening)

5

-
- 2.17 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.18 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 874,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).
- 2.19 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb verweerder opdragen het betaalde griffierecht te vergoeden.

Verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.20 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.21 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, is aan het verzoek het belang komen te ontvallen, zodat dit reeds daarom niet voor toewijzing in aanmerking komt. De voorzieningenrechter zal het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.22 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 437,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift, wegingsfactor 1).
- 2.23 Met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb gelast de rechtbank dat verweerder het betaalde griffierecht moet vergoeden.

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 16 maart 2009;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 847,- te betalen aan eiser in verband met het beroep;
- 3.5 draagt verweerder op € 150,- aan eiser te betalen als vergoeding voor het betaalde griffierecht, in verband met het beroep.

De voorzieningenrechter:

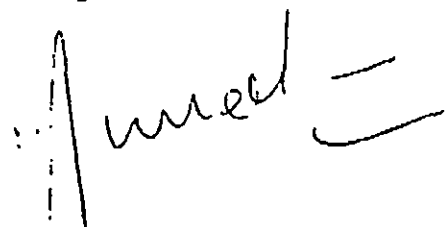
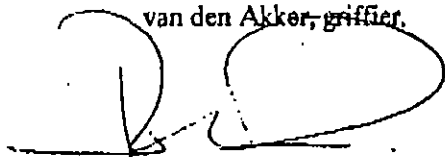
- 3.6 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

zaaknummer: AWB 10 / 8128 (beroep)
AWB 10 / 8129 (voorlopige voorziening)

6

- 3.7 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 437,- te betalen aan eiser in verband met het verzoek;
- 3.8 draagt verweerder op € 150,- aan eiser te betalen als vergoeding voor het betaalde griffierecht, in verband met het verzoek.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 2 juli 2010 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.L.L. van den Akker, griffier.

Afschrift verzonden op: 02-07-2010

Coll: RZ

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 JUL 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Minister van Justitie,
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr. B.M. Kristel,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Haarlem
 van 2 juli 2010,
 met kenmerk AWB 10/8128

Inzake:
 met kenmerk 0808-13-1201,
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. J.P. Sanchez Montoto,
 advocaat te Wassenaar (Postbus 2139, 2240 CC Wassenaar)

Proces
 Procesverantwoordiging

Bardewijklaan 6Z
 2581 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
 070 7794172

1 Inleiding

De Minister van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende Haarlem van 2 juli 2010, verzonden op 2 juli 2010, met kenmerk AVB 10/8128 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 1 februari 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken na verzending een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 16 maart 2009 en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 1.1. Op 3 september 2008 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw met als doel "medische behandeling".
- 1.2. Bij besluit van 18 februari 2009 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 1.3. Op 16 maart 2009 heeft verweerder tegen de afwijzing bezwaar gemaakt.
- 1.4. Bij besluit van 1 februari 2010 heeft de Minister het bezwaar ongegrond verklaard.
- 1.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.10 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak:

"Het is de rechtbank uit het BMA-advies niet duidelijk geworden of de medicijnen, genoemd tussen haakjes, equivalenten betreffen van de door elser gebruikte medicatie. Voor het ter zitting ingenomen standpunt van verweerder dat het BMA-advies zo moet worden gelezen dat de tussen haakjes vermelde medicijnen inderdaad equivalenten betreffen, ziet de rechtbank geen aanknopingspunten in het BMA-advies, dan wel in het bestreden besluit. Voorts blijkt uit het BMA-advies niet of het BMA, dan wel verweerder, bij de behandelend specialisten van elser hebben geverifieerd of de tussen haakjes genoemde medicijnen voor de behandeling van elser volstaan. Dit klemt naar het oordeel van de rechtbank des te meer nu uit het BMA-advies blijkt dat een medische noodsituatie zal optreden bij uitblijven van de antiretrovirale therapie, de therapie voor de hypertensie en de oogheelkundige behandeling. Naar het oordeel van de rechtbank had verweerder zich hiervan dienen te vergewissen en heeft verweerder in het bestreden besluit niet kunnen volstaan met de enkele verwijzing naar het BMA-advies van 3 december 2009. Voorts is de rechtbank van oordeel, gelet op de jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 21 november 2008, LJN: DC5703), dat verweerder zich ervan had dienen te vergewissen of het mogelijk is de reisvoorwaarden te vervullen bij daadwerkelijke verwijdering van elser uit Nederland. Ook daar heeft het bestreden besluit geen blijk van."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak:

"Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder het BMA-advies niet zonder nadere motivering aan het bestreden besluit ten grondslag heeft kunnen leggen. De beroepsgrond ter zake treft doel."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak:

"Afgezien van het feit dat verweerder eerst ter zitting hieromtrent een inhoudelijk standpunt inneemt, terwijl eiser reeds in bezwaar een beroep op artikel 3 EVRM heeft gedaan, acht de rechtbank dit standpunt van verweerder geen recht doen aan de medische problematiek van eiser. De beroepsgrond ter zake treft doel."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten rechtsoverwegingen 2.16 tot en met 2.19 op pagina's 4 en 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grieven 1 en 2

- 4.1 Naar het oordeel van de Minister heeft de rechtbank ten onrechte de door verweerder gebruikte medicatie betrokken bij haar oordeel. Hiertoe stelt de Minister allereerst vast dat verweerder in beroep niet de inzichtelijkheid van het BMA-advies van 3 december 2009 heeft bestreden. Voorts wordt in de gronden van beroep niet betwist dat behandeling in het land van herkomst voorhanden is. In beroep wordt evenmin bestreden dat de in het advies genoemde medicatie in het land van herkomst verkrijgbaar is, dan wel dat bij het opstellen van dit BMA-advies van onjuiste medicijnen is uitgegaan. Dit vindt eveneens steun in punt 3 van de gronden van beroep, waarin het volgende is overwogen:

"Ook al zouden er in Venezuela voldoende behandelmogelijkheden aanwezig zijn, dan nog is Hernandez van mening dat ten onrechte aan hem een verblijfsvergunning is onthouden."

- 4.2 Nu verweerder zich niet heeft beroepen op gebreken in de inzichtelijkheid van het betreffende BMA-advies ten aanzien van de beschikbaarheid van behandeling en medicatie in het land van herkomst, heeft de rechtbank dit in strijd met artikel 8:69, eerste lid, Awb alsnog betrokken bij het beroep. Gelet op hetgeen verweerder in beroep heeft aangevoerd, kan ook geen sprake zijn van een ambtshalve aanvulling van de rechtsgronden ex. artikel 8:69, tweede lid, Awb. De rechtbank is derhalve buiten de omvang van het geding getreden.
- 4.3 Voor zover de inzichtelijkheid van het BMA-advies van 3 december 2009 al ter beoordeling stond, komt de Minister tot het oordeel dat dit advies als

voldoende inzichtelijk moet worden aangemerkt. Hiertoe overweegt de Minister het volgende.

- 4.4 De Minister merkt allereerst op dat uit de door de behandelaars overgelegde informatie blijkt dat verveerder de medicijnen Trivizir en Coversyl Plus gebruikt. Uit het BMA-advies van 3 december 2009 blijkt dat ten aanzien van deze medicijnen is nagevraagd of deze in het land van herkomst voorhanden zijn. Uit brondocument BMA 2583 blijkt dat deze medicatie in Venezuela gegarandeerd en in voldoende hoeveelheid aanwezig is.
- 4.5 De rechtbank overweegt dat niet duidelijk is geworden of de medicijnen, genoemd tussen de haakjes, equivalenten van de door verveerder gebruikte medicatie betreffen. De Minister meent dat indien de rechtbank een nadere toelichting van het BMA op dit punt nodig achtte, het op haar weg had gelegen om de Minister hiertoe de gelegenheid te bieden. Immers, gelijk de rechtbank, beschikt ook der vertegenwoordiger van de Minister ter zitting niet over de medische expertise om op dit punt een deskundige uitspraak te doen.
- 4.6 Overigens acht de Minister een nadere toelichting niet noodzakelijk. In brondocument BMA 2583 is immers eenzelfde aanduiding van de betreffende medicatie gegeven als in het BMA-advies. Indien naar punt 5 onder e wordt gekeken, blijkt dat equivalenten als zodanig worden benoemd en niet tussen haakjes staan. Op grond hiervan had de rechtbank erop bedacht kunnen zijn dat de tussen de haakjes genoemde medicatie niet medische equivalenten zouden betreffen. Bovendien blijkt uit algemeen toegankelijke bronnen dat Trivizir en Coversyl merknamen zijn. Tussen de haakjes zijn de werkzame bestanddelen van het medicijn genoemd.

Zie:

- <http://www.gsk.fr/gsk/medicament/trivizir.htm>
- http://www.ema.europa.eu/ema/index.jsp?curl=pages/medicines/human/medicines/000338/human_med_001109.jsp&url=menus/medicines/medicines.jsp&nid=WC0b01ac058001d124&jsenabled=true#
- <http://www.coversyl.nl/pages/waatsnew/index.asp>
- http://www.consumed.nl/medicijnen/4755/Coversyl%2%AE_Plus

- 4.7 De rechtbank heeft voorts ten onrechte overwogen dat de Minister zich ervan had dienen te vergewissen of het mogelijk is de reisvoorwaarden te vervullen bij daadwerkelijke verwijdering van verveerder uit Nederland.
- 4.8 In het BMA-advies van 3 december 2009 is ter zake de reisvoorwaarden, voor zover hier relevant, het volgende overwogen:

"Ik heb wel aanwijzingen dat enige medische voorzending voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is, namelijk de beschikking over de medicatie en een degelijke schriftelijke medische overdracht."

- 4.9 De rechtbank verwijst ter onderbouwing van het oordeel naar de uitspraak van uw Afdeling van 21 november 2008, nr. 200805776/1. In deze uitspraak heeft uw Afdeling als volgt overwogen:

"Nu ten tijde van het besluit op bezwaar niet was geregeld en gegarandeerd dat bij de verwijdering van de vreemdeling een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling dan wel door een medische behandeling ter plekke zal plaatsvinden, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat de staatssecretaris zich niet op basis van het BMA-advies op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling in

staat wordt geacht te reizen. De toezegging dat, indien niet aan de door het BMA vermelde voorwaarden kan worden voldaan, de vreemdeling niet zal worden uitgezet, is onvoldoende om het standpunt van de staatssecretaris te ondersteunen. De staatssecretaris had zich ervan dienen te vergewissen dat het mogelijk is de voorwaarden te vervullen waaronder de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen."

- 4.10 De Minister ziet niet in dat, gelet op deze uitspraak van uw Afdeling, danwel andere uitspraken van uw Afdeling, de Minister niet heeft voldaan aan zijn vergewijsplicht. Immers, gelet op hetgeen in het BMA-advies is opgemerkt, is in het onderhavige geval geen sprake van een voorwaarde van directe fysieke overdracht van de vreemdeling aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis, maar van de voorwaarde dat verweerder tijdens de reis beschikking over zijn medicatie moet hebben en dat er een schriftelijke medische overdracht dient plaats te vinden. De rechtbank heeft dit miskend.

Vgl.
AbRS, 7 september 2009, nr. 20080902211, www.raadvanstate.nl

Grief 3

- 4.11 De rechtbank overweegt ten onrechte dat het standpunt van de Minister ten aanzien van het beroep op artikel 3 EVRM geen recht doet aan de medische problematiek van eiser.
- 4.12 Zoals uw Afdeling reeds heeft overwogen in uw uitspraak van 25 mei 2009, nr. 200806018/1, bestaat een materiële overeenkomst tussen de medische nood situatie en de uitzonderlijke, met de medische toestand van de desbetreffende vreemdeling verband houdende, omstandigheden die er volgens de jurisprudentie van het EHRM toe kunnen leiden dat uitzetting van de vreemdeling een schending oplevert van artikel 3 EVRM. Degene die verkeert in een situatie als bedoeld in genoemde jurisprudentie van het EHRM zal ook komen te verkeren in een medische nood situatie als bedoeld in paragraaf B8/3.1 Vc.
- 4.13 De Minister is van oordeel dat, zoals in het besluit van 1 februari 2010 ook in neergelegd, geen sprake is van een medische nood situatie. Daar er sprake is van een materiële overeenkomst tussen de medische nood situatie en de situatie zoals bedoeld in de jurisprudentie van het EHRM, is niet in te zien dat thans wel sprake zou zijn van een situatie die op medische gronden een schending van 3 EVRM oplevert. Los van de vraag of verweerder aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium leidt, kan een beroep op 3 EVRM reeds niet slagen, nu behandeling in het land van herkomst aanwezig is.
- 4.14 Gelet op het voorgaande had de rechtbank het beroep ongegrond moeten verklaren.

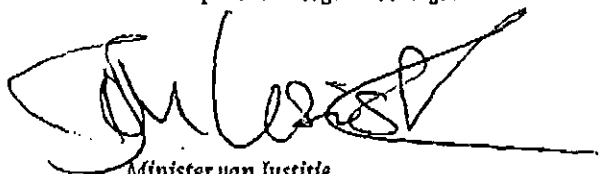
5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verveerder tegen het besluit van 1 februari 2010 ingestelde beroep.

Den Haag, 30 juli 2010

Gemachtigde

mr. B.M. Kristel,
Senior procesvertegenwoordiger

Minister van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 5324
telefax 070 - 779 4373